

MARTA ŁAKOMY-ZINOWIK*

Szczecin

RYNEK PARTNERSTWA PUBLICZNO-PRYWATNEGO W POLSCE
W LATACH 2009–2012
PERSPEKTYWA ROZWOJU

STRESZCZENIE

W artykule przedstawiono rynek partnerstwa publiczno-prywatnego w Polsce w roku 2012 i porównano go z wielkościami go charakteryzującymi w latach 2009–2011. Zanalizowano atrakcyjność poszczególnych regionów pod kątem finansowania hybrydowego oraz przedstawiono sektory, w których udział współpracy z partnerem prywatnym jest największy. Głównym celem opracowania było określenie determinant wpływających na realizację inwestycji z zastosowaniem kapitału prywatnego oraz zweryfikowanie hipotezy, iż województwa o dużej aktywności inwestycyjnej są bardziej skłonne do powierzenia zadań o charakterze użyteczności publicznej podmiotom prywatnym. Do oceny tak postawionego problemu badawczego wykorzystano metodę analizy raportów, analizę aktów prawnych oraz krytyczną analizę literatury. Oceny perspektyw rozwoju rynku PPP w Polsce dokonano, uwzględniając obowiązujące regulacje prawne.

Słowa kluczowe: partnerstwo publiczno-prywatne, finansowanie inwestycji, finansowanie hybrydowe

* Marta Łakomy-Zinowik, Katedra Mikroekonomii, Wydział Nauk Ekonomicznych i Zarządzania, Uniwersytet Szczeciński, e-mail: marta_lakomy@wp.pl.

Wprowadzenie

Kooperacja pomiędzy podmiotami prywatnymi i publicznymi celem realizacji inwestycji użyteczności publicznej ma długą tradycję w Europie i na świecie. Obecnie jest ona ujęta w ramy partnerstwa publiczno-prywatnego (PPP), będącego coraz częściej wybieraną formą finansowania zadań publicznych. Z uwagi na funkcję, jaką pełni PPP w dobie światowego kryzysu gospodarczego, stało się ono atrakcyjną formą realizowania zadań publicznych, przynoszącą korzyści obu stronom umowy. Przede wszystkim należy dostrzec profity, będące udziałem lokalnej jednostki administracji terytorialnej, mogącej w ten sposób scedować część swoich kompetencji i związanych z ich realizacją obciążeń finansowych oraz ryzyka inwestycyjnego na partnera prywatnego.

Pomimo dużej atrakcyjności partnerstwa publiczno-prywatnego na świecie, ustawodawca, próbując zaszczyć na polskim gruncie standardy rozpowszechnione w krajach Unii Europejskiej, zapisami ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym (DzU 2005, nr 169, poz. 1420) obniżył atrakcyjność formuły PPP dla prywatnego inwestora. Zawarte w niej regulacje obciążały inwestycję dużym ryzykiem i nakładały zbyt wiele obowiązków na strony mające współpracować w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego, w porównaniu z oczekiwanym zyskiem, zniechęcając je do podejmowania kooperacji¹. Zmieniła to dopiero ustawa z 19 grudnia 2008 roku (DzU 2009, nr 19, poz. 100 ze zm.).

Zgodnie z definicją legalną zawartą w tej ustawie, umowa o partnerstwie publiczno-prywatnym ma na celu wspólną realizację przedsięwzięcia opartego na podziale zadań i ryzyka pomiędzy podmiotem publicznym a partnerem prywatnym, powodując tym samym zwiększenie atrakcyjności formuły PPP jako formy finansowania zadań publicznych².

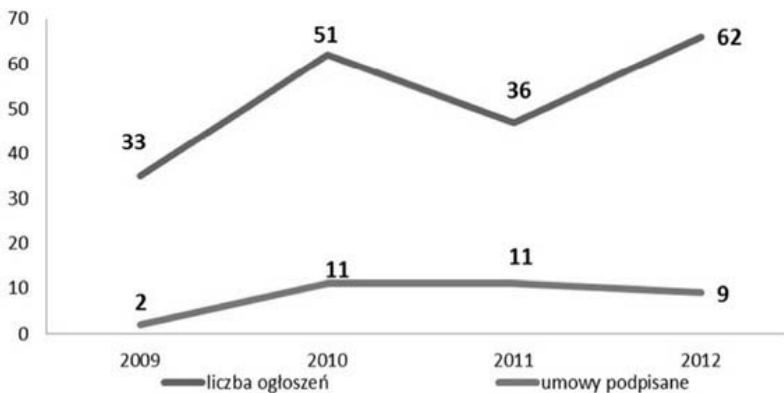
Partnerstwo publiczno-prywatne w Polsce w latach 2009–2012

Ograniczenia możliwości budżetowych kraju spowodowane światowym kryzysem gospodarczym oraz usprawnienia prawnoinstytucjonalne, które dokonały się

¹ Por. J.R. Antoniuk, *Nowa regulacja partnerstwa publiczno-prywatnego*, w: *Partnerstwo publiczno-prywatne jako instrument rozwoju zrównoważonego*, red. M. Urbaniec, P. Stec, S. Dolata, Wydawnictwo Akademii Polonijnej „Educator”, Częstochowa 2009, s. 98.

² Por. Ustawa z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym..., art. 1, ust. 2.

na przestrzeni ostatnich pięciu lat³, można uznać za główne przyczyny zwiększenia zastosowania formuły partnerstwa publiczno-prywatnego w Polsce. Znajduje to swoje odzwierciedlenie w statystykach dotyczących liczby podpisanych umów na przestrzeni lat 2009–2012. Z danych umieszczonych w Bazie Projektów Partnerstwa Publiczno-Prywatnego (BP PPP), powstałej z uwagi na nałożenie na ministra gospodarki ustawowego obowiązku monitorowania i promowania partnerstwa publiczno-prywatnego, wynika wzrost zainteresowania realizacją zadań publicznych w formie PPP, przy czym na względnie stałym poziomie utrzymuje się liczba podpisanych umów⁴. Zebrane dane nie pozwalają jednak na sformułowanie wniosku o znaczącym rozwoju rynku partnerstwa publiczno-prywatnego w Polsce na przestrzeni lat 2009–2012, wykazują one, że zainteresowanie strony publicznej realizowaniem zadań własnych w partnerstwie z podmiotem prywatnym ma charakter umiarkowanie rosnący. W latach 2009–2012 liczba ogłoszeń związanych z PPP wahała się pomiędzy 33 a 62 rocznie, co – zgodnie z raportem Fundacji Centrum PPP prezentującym rynek partnerstwa publiczno-prywatnego w Polsce w 2012 roku – stanowiło 19% wszystkich zamieszczanych przez podmioty publiczne ogłoszeń⁵.

Rys. 1. Liczba opublikowanych ogłoszeń oraz podpisanych umów w latach 2009–2012

Źródło: http://pppbaza.pl/administrator/public/images/upload_images/file/6%29%20Raport%20ko%C5%84cowy%20-%20publikacja.pdf (dostęp 14.05.2013).

³ W roku 2009 weszła w życie Ustawa z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (DzU 2009, nr 19, poz. 100 ze zm.).

⁴ Por. bazapppp.gov.pl (dostęp 14.05.2013).

⁵ Por. *Rynek PPP w Polsce 2012*, Raport Fundacji Centrum PPP, oprac. T. Jagusztyn-Krynicki, s. 10.

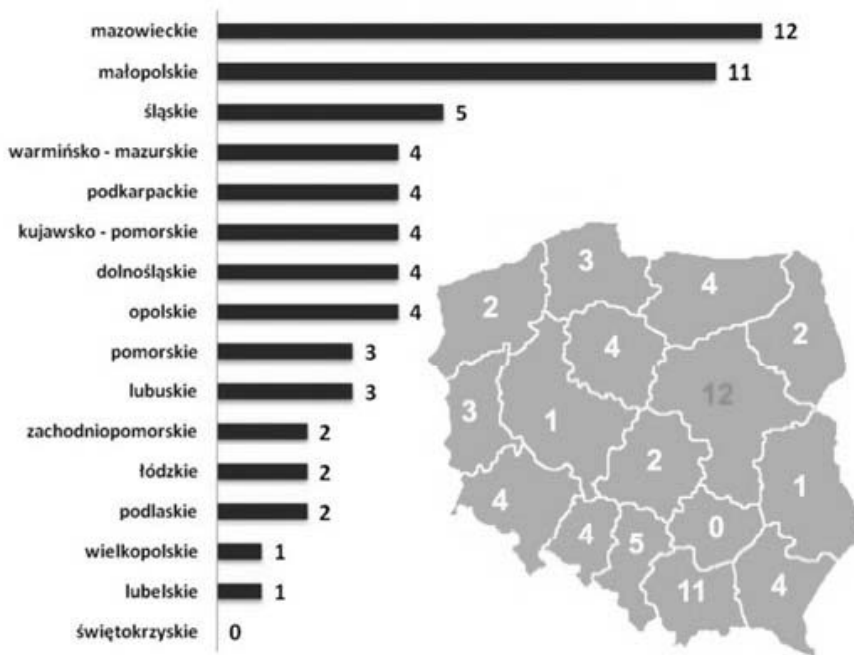
Na rysunku 1 przedstawiono zestawienie liczby ogłoszeń wyrażających chęć zawarcia współpracy w ramach PPP oraz liczbę rzeczywiście podpisanych umów w latach 2009–2012. Zarówno pierwsze, jak i drugie dane mogą być miarodajnymi wskaźnikami tendencji występujących na rynku PPP w Polsce. Pierwszy wskaźnik, nazywany wskaźnikiem aktywności, mierzy liczbę ofert w danym województwie lub w całym kraju ogłoszonych w danym przedziale czasowym. Drugi – wskaźnik efektywności – mierzy liczbę realnie zawartych umów w stosunku do ogólnej liczby ogłoszeń. Zgodnie z tym podziałem najbardziej „aktywnym” regionem w latach 2009–2012 było województwo małopolskie, w którym opublikowano 51 ofert. Regionami realizującymi inwestycje publiczne w formie PPP wykazującymi najwyższy wskaźnik skuteczności były natomiast województwa śląskie i pomorskie, w których odpowiednio 44% i 43% z ogłoszonych ofert zostało zrealizowanych w ramach PPP⁶.

W roku 2012 najwyższym wskaźnikiem aktywności wykazało się województwo mazowieckie, następnie małopolskie i śląskie. Należy zaznaczyć, że pięć z 12 projektów realizowanych na terenie Mazowsza zainicjował Instytut Pamięci Narodowej z siedzibą w Warszawie, co zmniejsza rzeczywistą liczbę ofert ogłoszoną przez jednostkę samorządu terytorialnego do ośmiu⁷. Szczegółowe porównanie wskaźnika aktywności według województw zaprezentowano na rysunku 2. Najwyższy wskaźnik skuteczności spośród wszystkich województw w roku 2012 wykazały kolejno województwa śląskie (trzy na dziewięć podpisanych umów), dolnośląskie (trzy na dziewięć), mazowieckie (dwa na dziewięć) i pomorskie (jedna na dziewięć). Ponadto, od momentu wprowadzenia ustawy z 19 grudnia 2008 roku siedem województw nie zrealizowało żadnej inwestycji opartej na umowie o partnerstwie publiczno-prywatnym, co stanowi 44% wszystkich uprawnionych do takich działań jednostek samorządu terytorialnego. Były to województwa: łódzkie, podkarpackie, zachodniopomorskie, lubelskie, lubuskie, podlaskie i kujawsko-pomorskie⁸.

⁶ Por. *ibidem*.

⁷ Por. *ibidem*, s. 22.

⁸ Por. *ibidem*, s. 28.

Rys. 2. Ogłoszenia opublikowane w 2012 roku według województw

Źródło: http://pppbaza.pl/administrator/public/images/upload_images/file/6%29%20Raport%20ko%C5%84cowy%20-%20publikacja.pdf (dostęp 14.05.2013).

Dane te pozwalają określić zależność, która wyjaśnia udział jednych oraz niebranie udziału przez inne podmioty samorządowe w realizacji zadań publicznych opartych na formule PPP. Zgodnie z *Raportem atrakcyjności inwestycyjnej województw Polski – 2012*, przeprowadzonym przez Centrum Analiz Regionalnych i Lokalnych na zlecenie Polskiej Agencji Informacji i Inwestycji Zagranicznych, lista województw o najwyższym wskaźniku aktywności i skuteczności w roku 2012 pokrywała się z listą regionów o wysokiej i bardzo wysokiej ocenie atrakcyjności inwestycyjnej⁹. Należy stwierdzić, że występuje wyraźna zależność pomiędzy poziomem rozwoju gospodarczego a potencjalną i rzeczywistą atrakcyjnością inwestycyjną województwa, co oznacza, iż regiony najbardziej rozwinięte, z uwagi na dużą aktywność inwestycyjną, są bardziej skłonne do powierzania części swoich zadań podmiotom prywatnym. Skutkuje to zarówno

⁹ Por. *Raport atrakcyjności inwestycyjnej województw Polski – 2012*, oprac. H. Godlewska-Majkowska, Warszawa 2012, s. 7.

rozwojem infrastrukturalnym i gospodarczym regionu, jak i wzrostem lokalnej przedsiębiorczości¹⁰. Na rysunku 3 przedstawiono wyniki badań dotyczących atrakcyjności inwestycyjnej poszczególnych województw, uwzględniające między innymi czynnik administracyjny, infrastrukturę techniczną, atrakcyjność rynku zbytu, zasoby pracy oraz walory lokalizacyjne mające wpływ na innowacyjność gospodarki. W regionach o niższym wskaźniku rozwoju gospodarczego nie są podejmowane zadania publiczne realizowane wspólnie z inwestorem prywatnym, pomimo szans i perspektyw, jakie rodzi współpraca tego typu¹¹.

W roku 2012 głównym podmiotem zamawiającym współpracę w ramach PPP były gminy, które ogłosiły 27 ofert, co stanowiło 44% wszystkich projektów. Dla kolejnych uprawnionych podmiotów wskaźnik ten przedstawiał się następująco: dla miast na prawach powiatu oraz powiatów – 18 ofert (29%), dla jednostek podległych jednostce samorządu terytorialnego – dziewięć ofert (15%), dla administracji centralnej – pięć ofert (8%), dla urzędów marszałkowskich i innych podmiotów – trzy oferty (4%)¹². Analizując sposoby realizacji projektów w formule PPP, najczęściej wybieraną formą prawną były koncesje (66% ogłoszeń), następnie tryb prawa zamówień publicznych (27%) oraz PPP realizowane przez spółkę celową (7%)¹³.

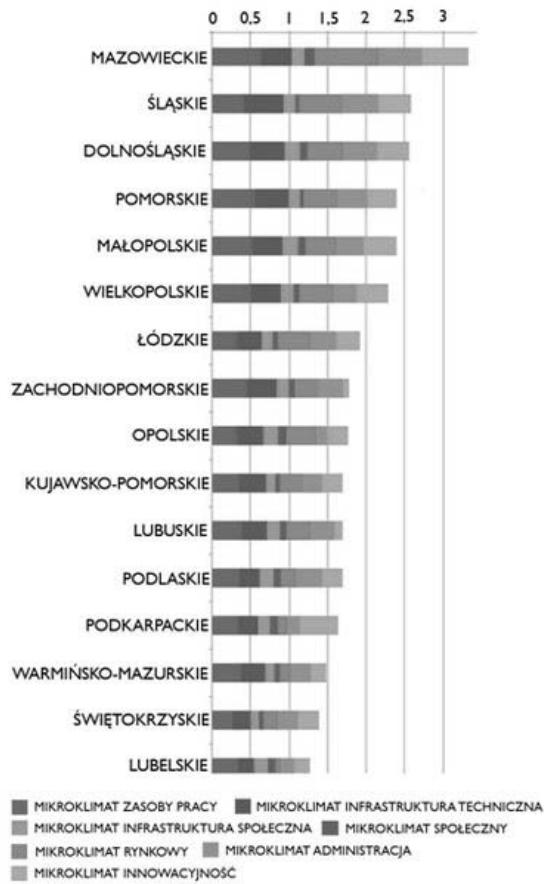
Przewaga jednostek samorządu terytorialnego na szczeblu lokalnym wśród wszystkich zamawiających w 2012 roku jest podyktowana ich ustawowymi zobowiązaniami do realizowania przedsięwzięć o charakterze użyteczności publicznej. Zgodnie z danymi pochodzącymi z *Raportu o rynku PPP w Polsce w 2012 roku*, najwięcej ogłoszeń opublikowano w sektorze sport i rekreacja (pomimo 18-procentowego spadku w stosunku do lat poprzednich), następnie w sektorach energetycznym i kulturalnym oraz sektorach związanych z infrastrukturą drogową, wodno-kanalizacyjną, edukacją, transportem i gospodarowaniem odpadami. Popularność stosowania formuły PPP w inwestycjach sportowo-rekreacyjnych oraz związanych z lokalnym bezpieczeństwem energetycznym wynika z faktu, iż większość tych projektów jest realizowana w modelu koncesyjnym. Koncesja jest uważana za optymalną formę realizacji inwestycji dla partnera prywatnego, ponieważ zyski przedsiębiorcy pochodzą głównie z opłat wnoszonych przez użytkowników usług publicznych świadczonych w ramach zawartego kontraktu.

¹⁰ Por. J. Milczarek, *PPP krok po kroku – podręcznik o partnerstwie publiczno-prywatnym*, Novius, Warszawa 2012, s. 26; *Rynek PPP w Polsce 2012...*, s. 22.

¹¹ Por. *Rynek PPP w Polsce 2012...*, s. 22.

¹² Por. *ibidem*, s. 29.

¹³ Por. *ibidem*, s. 17.

Rys. 3. Potencjalna atrakcyjność inwestycyjna województw w Polsce w 2010 roku – ujęcie strukturalne

Źródło: <http://www.investmazovia.com>.

Porównując dane z lat 2009–2011 z danymi z roku 2012 co do liczby ogłoszeń dotyczących inwestycji w formie partnerstwa publiczno-prywatnego, należy zauważyć wzrost liczby – o 16 pkt proc. – realizowanych projektów w sektorze efektywności energetycznej. Wśród tego typu projektów można wymienić między innymi takie inwestycje jak: termomodernizacja budynków użyteczności publicznej w Bytomiu czy zaprojektowanie i budowa elektrociepłowni na biomasę oraz centralnej sieci ciepłowniczej w Dobiegniewie¹⁴. Należy zauważyć,

¹⁴ Por. *ibidem*, s. 20.

że sektor technologii informacyjnych i komunikacyjnych (ICT) utrzymuje również wysoką pozycję wśród ogółu ogłoszeń dotyczących PPP (5%)¹⁵. Szczegółowe ich zestawienie oraz koncesje w rozbiciu na sektory w latach 2009–2012 zaprezentowano na rysunku 4.

Z chwilą wejścia w życie ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym i ustawy o koncesji na roboty budowlane lub usługi otworzono w Polsce nową perspektywę realizacji zadań publicznych przez instytucje administracji państwowej. Dane zamieszczone w *Raporcie o rynku PPP w Polsce w 2012 roku*, zestawione z raportem dotyczącym lat 2009–2011, pokazują, że polski rynek PPP ulega powolnym przeobrażeniom, a formuła PPP znalazła swoje miejsce wśród tradycyjnych form realizowania zadań administracyjnych na różnych szczeblach.

Rok 2012 nie przyniósł znaczących zmian funkcjonowania na polskim rynku PPP, jednakże wartość¹⁶ realizowanych projektów ogłoszonych w Dzienniku Urzędowym UE wzrosła z 1,2 mld zł w roku 2011, do 3,1–3,7 mld zł w roku 2012. Świadczy to o tym, że w ramach względnie stałej liczby ogłoszeń realizowane są większe inwestycje niż w latach poprzednich.

Tabela 1

Zestawienie ogłoszeń przedstawiające wartość procentową poszczególnego sektora w odniesieniu do liczby ogłoszeń w konkretnych latach

Ogłoszenia PPP oraz koncesje/ sektory	2012 (%)	2009–2011 (%)	Różnica w pkt proc. między latami 2009–2011 a 2012 rokiem
1	2	3	4
Sport i rekreacja	19%	37%	-18
Energetyka	18%	2%	16
Kultura	11%	2%	9
Parkingi	7%	9%	-2
Gospodarka wodno-kanal.	7%	6%	1
Edukacja	7%	4%	3
Teleinformatyka	5%	5%	0
Obiekty komunalne	5%	9%	-4
Rewitalizacja	5%	1%	4
Ochrona zdrowia	4%	9%	-5
Transport	4%	5%	-1
Gospodarka odpadami	3%	5%	-2

¹⁵ Por. *ibidem*, s. 19.

¹⁶ T. Korczyński, *Coraz lepsze rokowania dla projektów PPP*, http://www.eversheds.pl/articles-Files/1132_2013-02-22_observatorfinansowy_lepsze_rokowania_%20dla_%20ppp_tkorczynski.pdf (dostęp 15.05.2014).

1	2	3	4
Centrum usługowe	3%	1%	2
Inne	2%	5%	3

Źródło: opracowanie własne na podstawie: http://pppbaza.pl/administrator/public/images/upload_images/file/6%29%20Raport%20ko%20C5%84cowy%20-%20publikacja.pdf (dostęp 14.05.2013).

Perspektywa rozwoju rynku PPP w Polsce

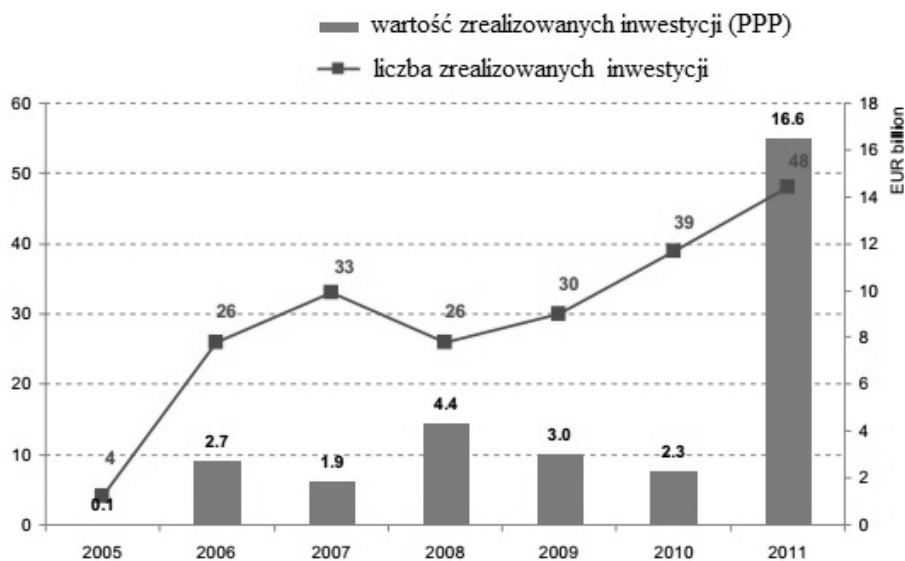
Perspektywę rozwoju rynku PPP w Polsce w zakresie współpracy z partnerem prywatnym można wzorować na przykładzie krajów Unii Europejskiej, takich jak Francja, która podobnie jak Polska ma relatywnie młodą formułę partnerstwa publiczno-prywatnego, uregulowaną powszechnie obowiązującymi przepisami prawa. Pomimo że pierwsze umowy między sektorem prywatnym a publicznym we Francji sięgają zaledwie 2004 roku, to dynamika rozwoju rynku PPP jest bardzo wysoka – przekroczyła związane z nią oczekiwania. Ostatnie badania funkcjonowania formuły współpracy partnerskiej we Francji wykazały, że ponad 80% projektów realizowanych w ramach PPP ukończono zgodnie z przyjętym limitem czasowym, a w 90% przypadków przekroczenia w założonym budżecie nie wynosiły więcej niż 3%¹⁷. Były to umowy w formie brytyjskiej *private finance initiative*, we Francji określane mianem *le contrat de partenariat* (CP). Wartość inwestycji realizowanych przez samorzady lokalne, to jest regiony, departamenty i wspólnoty, których odpowiednikiem w Polsce są jednostki samorządu terytorialnego (JST), opiewały na kwoty nie większe niż 30 mln euro. Średnia wartość inwestycji rządowych to 315 mln euro. Jako zachętę do korzystania z partnerstwa publiczno-prywatnego, jako formy finansowania zadań publicznych, jednostki samorządu terytorialnego od 2005 do 2011 roku dofinansowały 103 ze 130 podpisanych umów¹⁸. Ingerencja rządu polegająca na wspieraniu i upowszechnianiu praktyk związanych z realizacją formuły PPP wyraźnie wpływa na realizację tego typu inwestycji.

Przykład Francji, będącej rozwiniętą gospodarką zachodnioeuropejską, pokazuje, że w warunkach, w których istnieje przejrzystość przepisów prawa regulu-

¹⁷ Pełne rezultaty badań: <http://www.pwc.fr/etude-sur-la-performance-des-contrats-de-partenariat.html> (dostęp 14.05.2013).

¹⁸ *France – PPP units and related institutional framework (may 2012)*, The European PPP Expertise Centre (EPEC); http://www.eib.org/epec/resources/epec_france_public_en.pdf, s. 17 (dostęp 15.05.2013; tłumaczenie własne).

jących warunki współpracy, a także, gdy na szczeblu rządowym podejmowane są inicjatywy mające na celu wspieranie dobrych praktyk, formuła PPP staje się atrakcyjną formą realizacji inwestycji państwowych, z obopólną korzyścią, zarówno dla sektora publicznego, jak i prywatnego. Co więcej, sprawdza się ona w czasie światowego kryzysu gospodarczego, odgrywając rolę czynnika stymulującego tak gospodarkę państwa, jak i przedsiębiorczość obywateli. Wielkości charakteryzujące rozwój rynku PPP we Francji zaprezentowano na rysunku 4.

Rys. 4. Stosunek liczby zrealizowanych inwestycji w formie PPP we Francji do ich wartości w latach 2005–2011

Źródło: <http://www.eib.org>.

Sytuacja gospodarcza Polski związana z powiększającym się deficytem budżetowym wymusza poszukiwanie nowych rozwiązań zwiększających poziom inwestycji odpowiadających stale rosnącym oczekiwaniom obywateli partycypujących w zachodnioeuropejskim kręgu cywilizacyjnym. Rozwój inwestycji administracji publicznej jest jednakże ograniczony przez wiele czynników makro- i mikroekonomicznych. Poziom inwestycji na szczeblu samorządowym jest uzależniony od poziomu długu publicznego oraz poziomu zadłużenia samych samorządów. Należy zauważyć, iż w roku 2013 kończy się finansowanie z budżetu unijnego w ramach perspektywy 2007–2013, trudno jeszcze przewi-

dzieć, jakie fundusze zostaną ustalone w nowym budżecie – na lata 2014–2020. Okres przejściowy będzie wyzwaniem dla administracji publicznej, zmuszonej do poszukiwania alternatywnych bądź hybrydowych form wspierania finansowania zadań publicznych, takich jak partnerstwo publiczno-prywatne.

Jak starano się przedstawić w opracowaniu, w inwestycjach finansowanych w ramach PPP można się dopatrywać czynnika stymulującego gospodarkę, jednakże na jego kształt ma wpływ wiele ograniczeń. Za najważniejszą determinantę mającą negatywny wpływ na realizację inwestycji w formule PPP należy uznać brak stabilizacji prawnej. Jako że partnerstwo publiczno-prywatne jest z założenia przedsięwzięciem długoterminowym, to fundamentalnym warunkiem podjęcia kooperacji przez inwestora prywatnego jest gwarancja zachowania względnie stabilnego ustawodawstwa dotyczącego podejmowanej inwestycji. Wydaje się, że występująca w polskim ustawodawstwie wielość interpretacji, ocen i komentarzy oraz częstość zmian wprowadzanych przez ustawodawcę może powodować obawy natury psychologicznej, dotyczące stabilności formuły PPP w okresie realizacji postanowień umowy o partnerstwie. Jeżeli bowiem inwestycja ma być opłacalna, inwestor musi mieć gwarancję nienaruszalności jego interesów w trakcie trwania współpracy z podmiotem publicznym.

Należy zaznaczyć, że w polskim parlamencie są prowadzone prace nad usprawnieniem funkcjonowania PPP, mające na celu zwiększenie atrakcyjności tej formy finansowania zadań publicznych. Przykładem tej aktywności jest nowelizacja ustawy o partnerstwie publiczno-prywatnym z 1 stycznia 2013 roku, wprowadzająca zasadę, iż zobowiązania wynikające z umów PPP nie wpływają na poziom państwowego długu publicznego oraz deficyt sektora finansów w sytuacji, gdy partner prywatny ponosi większość ryzyka budowy oraz większość ryzyka dostępności lub ryzyka popytu. Takie uregulowanie może prowadzić do wzrostu zainteresowania PPP szczególnie w warunkach rosnącego długu publicznego.

Należy uznać, że ograniczeniem stosowania finansowania inwestycji w formułach hybrydowych, leżącym po stronie samorządów, jest przede wszystkim niska świadomość korzyści, jakie mogą przynieść przedsięwzięcia realizowane w formie umowy o PPP. Jednocześnie samorządy obawiają się wchodzenia we współpracę z podmiotami prywatnymi z uwagi na zagrożenie podejrzeniem o korupcję oraz zarzut niegospodarności. W Polsce, z racji braku doświadczenia w realizacji zadań publicznych w formule partnerstwa publiczno-prywatnego, jest ono postrzegane jako niewiadoma, która może stwarzać zagrożenie zarówno po

stronie jednostki samorządu terytorialnego, jak i potencjalnego partnera. Wynika to z elementarnego braku świadomości i dostatecznej wiedzy dotyczącej korzyści, wymogów formalnych, ryzyka oraz możliwości finansowych, jakie daje PPP.

Każda inwestycja realizowana przez jednostki samorządu terytorialnego obarczona jest ryzykiem, dlatego podejmowanie działalności gospodarczej wymaga od samorządu szczególnych środków ostrożności. Po pierwsze, należy określić korzyści płynące z podjętej inwestycji w perspektywie interesu publicznego. Następnie strona publiczna umowy musi zabezpieczyć interes publiczny na wypadek nieterminowego rozwiązania umowy długoterminowej oraz dogłębnie przeanalizować ryzyko, koszty i korzyści płynące z danej inwestycji. Stworzenie czytelnych zasad angażowania kapitału prywatnego w inwestycje publiczne pozwoli wyeliminować negatywny odbiór społeczny inwestycji realizowanych w ramach PPP oraz zminimalizuje zagrożenie związane z brakiem doświadczenia w realizacji przedsięwzięć w formule partnerstwa.

Podsumowanie

Jak wynika z badań rynku, inwestycje w formie partnerstwa publiczno-prywatnego były realizowane głównie w województwach o dużym i bardzo dużym współczynniku atrakcyjności inwestycyjnej, mierzonej poziomem rozwoju gospodarczego poszczególnych regionów kraju, tym samym postawiona hipoteza, że województwa o dużej aktywności inwestycyjnej są bardziej skłonne do powierzania zadań o charakterze użyteczności publicznej podmiotom prywatnym, została pozytywnie zweryfikowana. Sektory, w których odsetek inwestycji realizowanych w partnerstwie z podmiotami prywatnymi był najwyższy, to sport i rekreacja, energetyka i kultura, z czego drugi z wymienionych uzyskał najwyższy współczynnik wzrostu w stosunku do lat ubiegłych. Projekty te były głównie realizowane w formie modelu koncesyjnego, który jest najbardziej atrakcyjny dla inwestorów prywatnych z uwagi na najszybszy zwrot wniesionego wkładu. Zastosowanie formuły PPP może znacząco odciążyć budżety jednostek rządowych i samorządowych, ponieważ niezależnie od sektora gospodarki umożliwia realizację ciężących na nich zadań publicznych za pomocą finansowania przez partnera prywatnego.

Bibliografia

- Antoniuk J.R., *Nowa regulacja partnerstwa publiczno-prywatnego*, w: *Partnerstwo publiczno-prywatne jako instrument rozwoju zrównoważonego*, red. M. Urbaniec, P. Stec, S. Dolata, Wydawnictwo Akademii Polonijnej „Educator”, Częstochowa 2009.
- France – PPP units and related institutional framework (may 2012)*, The European PPP Expertise Centre (EPEC),: http://www.eib.org/epec/resources/epec_france_public_en.pdf (dostęp 15.05.2013).
- Korczyński T., *Coraz lepsze rokowania dla projektów PPP*, http://www.eversheds.pl/articlesFiles/1132_2013-02-22_obserwatorfinansowy_lepsze_rokowania_%20dla_%20ppp_tkorczynski.pdf (dostęp 15.05.2013).
- Milczarek J., *PPP krok po kroku – podręcznik o partnerstwie publiczno-prywatnym*, Novius, Warszawa 2012.
- Raport atrakcyjności inwestycyjnej województw Polski – 2012*, oprac. H. Godlewska-Majkowska, Warszawa 2012.
- Rynek PPP w Polsce 2012*, Raport Fundacji Centrum PPP, oprac. T. Jagusztyn-Krynicki, bazapp.gov.pl (dostęp 14.05.2013).
- Ustawa z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym, DzU 2009, nr 19, poz. 100.

PPP MARKET IN POLAND IN 2009–2012**– THE PERSPECTIVE OF DEVELOPMENT****SUMMARY**

This paper presents the Public-Private Partnership market in Poland in 2012 comparing it to the period of 2009-2011. Attractiveness of the regions was analyzed, according to hybrid financing. The sectors in which the share of co-operation with the private partner was the biggest are also presented. The main objective of the study is to identify the determinants affecting the implementation of investment projects using private capital and to verify the hypothesis that the regions with highest investment activity, are more likely to entrust public tasks to private operators.

To solve the research problem, author used the method of reports analysis, legislation analyzing and critical analysis of the literature. Assessment of the prospects of the PPP market development in Poland was made taking into account existing legal regulations.

Keywords: public-private partnerships, financing of investments, hybrid financing